

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden
mesec 1 gld 40 kr.
V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnštvo in ekspedijla v
„Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemti nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 221.

V Ljubljani, v torek 27. septembra 1898.

Letnik XXVI.

Državni zbor.

Dunaj, 26. septembra.

Državni zbor se je danes sošel, pričelo se je 15. zasedanje v najneugodnejših razmerah. Vladi je jedino na tem, da dožene nagodbo z Ogersko, toda v zbornici je danes na levi in desni največja zmešnjava, položaj torej popolnem nejasen. Na levi od minolega zasedanja prevladuje diktatura Schönerer-Wolfove šestorice, ki je že lani izdala parolo: Dokler nista preklicani jezikovni naredbi za Češko in Moravsko, tako dolgo mora stati parlamentarni stroj. Znano je, da so ustavoverni veleposestniki pričeli vplivati na levi, naj bi se nagodba z Ogersko izključila iz obstrukcije, toda zmagala je brezozirna diktatura pri Nemcih na levi. In desnica v svoji celoti nima najmanjšega povoda, da bi za vlado kostanj poberala iz žarjave, najmanj pa slovenski in istersko-hrvatski poslanci kot zastopniki onega prebivalstva, katero že leta in leta brez vspeha zahteva svoje pravice in za vse svoje žrtve dobiva le moralne zaušnice, kakor kažejo mnogi zadnji dogodki. In ko bi tudi slovensko-hrvatski poslanci ne imeli nobenih pritožb proti vladi, bi po našem prepričanju ne smel glasovati noben poslanec za tako nagodbo, kakoršna je že več ali manj dogovorjena med obema vladama. Toda kaj vidimo in čutimo? Da vlada stari zistem, ki je Slovence sploh in Hrvate v Istri že zdavnej izročil nemilosti krutih narodnih nasprotnikov ter zapisal v mrtvaško knjigo. Kaj imamo še upati od vlade, kaj od večine, v kateri so Slovenci, Hrvatje in Rusini le peto kolo, le za štafažo, katerih niti ne poznajo, ne vidijo, ko se vlada posvetuje z ostalimi strankami o načrtu jezikovnega zakona? Slovensko-hrvatski in rusinski poslanci so se združili v klubu in pri-

družili večini, da bi imeli več moralne podpore za svoje opravičene želje in zahteve ter jih laglje pojasnili vladi. In kaj so dosegli naši poslanci? Ničesa? Čuli so pač lepe obljube, ko je vlada potrebovala njihovih glasov, a po vsakem glasovanju je vlada pozabila na svoje obljube, vrgla v koš vse zapisane terjatve.

Vsa notranja avstrijska politika se suče le okolu češko-nemškega vprašanja, kakor da bi v Avstriji ne bilo Jugoslovanov, ki bi bili, ko bi vlada hotela, najtrdnjša zaslomba državi proti znanim nevarnim lahonskim in nemško-nacionalnim aspiracijam. Slovenci torej nimajo niti najmanjšega povoda za zaupanje do vlade, ki prezira najprimitivnejše zahteve, kakor so ljudske šole za slovenske otroke. Po mnogoletnem boju so koroški Slovenci dosegli le — dve slovenski ljudski šoli in v Trstu že 14 let slovenski stariši in slovenska delegacija brez vspeha zahtevajo slovensko šolo. In v takih razmerah naj mi pričakujemo, da dobimo v Ljubljani slovensko nadsošilišče ali celo slovensko vseučilišče? Mi dobro vemo, da se take zahteve ne izvrše čez noč, toda z ozirom na sedanjo vlado smemo pač reči: Lasziate ogni speranza!

In tako sodi danes večina našega kluba, v katerem so danes razni govorniki izražali največjo nezadovoljnost in ogorčenost v prvi vrsti nasproti vladi. Debata danes še ni končana, ni še pala zadnja beseda, toda klub se odloči morda že jutri.

Otvoritvena seja.

Današnja prva seja v 15. zasedanju državnega zbora pričela se je po najmanjši uri. Ministri kakor tudi večina poslancev so v črnih oblekah, le na levi je bilo nekaj izjem.

Sejo otvori ministerski predsednik grof Thun ter pozove posl. dr. Z u r k a n a kot starosta, naj prevzame predsedstvo ter vodi volitev zbor. predsednika. Starostni predsednik pozdravi navzoče poslance in konstatuje sklepčnost zbornice. V znamenju največje žalosti, nadaljuje govornik, ki napolnuje celo državo, zbrala se je visoka zbornica in prva njena naloga obstoji v tem, da izrazi svoje iskreno sožalje. Pritrdili bodete gotovo mojemu mnenju, da je najprimerneje, ako izrazi naša čutila, našo neomejeno ljubezen, zvestobo in vdanost do vladarja po Vas izvoljeni predsednik in sklepa o tem zbornica. Ker pa želim, da bi zbornica to čim preje mogla storiti, pričujem takoj z volitvijo predsednika.

Začasnimi zapisnikarji imenuje dr. Zurkan poslance dr. Kapferer, grof Deym, dr. Gütz, dr. Popovici, Berner, dr. Budik, Pogačnik in dr. Weiskirchner. Za današnjo sejo odbere prve štiri poslance.

Novoizvoljeni poslanci Brusamolin, Gladyszowski in Stapinski store obljubo.

Pri volitvi predsednika je bilo oddanih 324 glasovnic; od teh je dobil dosedanji predsednik dr. Fuchs 205 glasov, 119 glasovnic je bilo praznih.

Novoizvoljeni predsednik prevzame predsedstvo in pravi: Dovolite mi le nekaj besedij. V kratki dobi nekaj mesecev izkazali ste mi danes že drugič čast ter me izvolili zborničnim predsednikom in s tem poverili zopet najvišjo parlamentarno čast. Sprejmite zato mojo prisrčno zahvalo, ob enem pa tudi zagotovilo, da bodem kakor dosedaj vodil svoje posle pravično in objektivno. Poleg pomoči božje prosim tudi Vaše podpore pri izvrševanju težavnega posla. Zahvaljujem se Vam še jedenkrat za zaupanje, ki ste mi je skazali.

LISTEK.

Moja miznica.

Spisal Ivan Grčar

Odpravljam se, da odidem odtod. V meni je nekoliko krvi Ahasverove. Listje je pričelo rume-neti, o mraku lega na mesto mrzličen hlad, v jutru je dolgočasno in oblačno. Kadar pogledam na morje, tja daleč, daleč v tiho daljavo, obide me neko posebno, otožno hrepenenje po lepših, solčnih krajinah, po davno znanih, ljubih obrazih, po zelenem drevju in šumečih parkih.

Treba je, da uredim svoje stvari. Na mizi gori svetilka in po stropu in po stenah se raztezajo dolge sence. Okno je ostalo napol odprto in zdaj pa zdaj zafrfota zagrinjalo. Pred mano leže pisma iz poslednjih časov, različni drobno popisani papirji, pričete novele, pesmi, — nekatere brez zadnjih kitic; tu pa tam kak spominek, — od bogve kedaj in na bogve koga; uvenela roža, na kateri je ostal še lahen duh prejšnjega vonja. Tako je pred mano razstrt oddelek mojega življenja, in začutil se n hrepenenje, da položim predse račun o samem sebi.

Kako naj bi sodil svoje misli in svoja dela? Če hočem gledati v svojo dušo z očmi strogega

idealista, ki ne pozna nobenih kompromisov, nobenih koncesij na slabotno in k slabemu nagnjeno človeštvo, — tedaj moram resnično priznati, da sem čisto navaden lopov. Rekel je že Montagne, da zasluži vsak človek vsaj parkrat v svojem življenju, da ga obesijo; Machiavelli trdi, da so ljudje zli po naravi in da ravna jo dobro samo, kadar so prisiljeni; Hamlet ne razume, čemu bi lazili med nebom in zemljo taki zanikerneži kakor smo mi: sam pravi, da je še precej pošten, a da bi se lahko obdolžil stvarij, zarad katerih bi bilo boljše, da bi ga mati nikdar ne bila porodila. — Kaj sledi iz tega? Ako se postavimo na visoko stališče absolutno dobrega, tedaj nismo vredni vsi skupaj orehove lupine; naše duše so umazane in vsa naša dela so malenkostna in smešna.

Prišel sem do tega krasnega sklepa na svojo veliko tolažbo in pri sreč mi je bilo lahko in prijetno. Koliko stojim nižje od drugih ljudij? Zdi se mi, da niti za palec. Ali ne grešim samo v največji sili in brez posebnega veselja? Ali ne čutim po grehu, — če sem ga bil napravil rado-voljno in z užitkom — nekako vrsto kesanja?... In naposled... resnično... kje so ti moji grehi? Če se premisli vsa stvar dobro in natančno, — ali ni bilo v nagonu k mojim prestopkom celo nekaj blagega in vzvišenega?... Trdno stoji, da

mi greh sam na sebi nikdar ni bil namen in da sem se posluževal greha kot sredstva le obotav-ljaje in z obžalovanjem.

Iz nekaterih pisem mi je dihal v obraz nedoločen parfum... Da... to so pisma Matilde. Čemu bi se obtoževal; ali ne delajo tako tudi drugi? Soditi je treba z občečloveškega stališča. Naposled, — kaj ni bila toliko pametna, da bi razumela to slučajno, površno »ljubezen«? Zakaj se me drži za suknjo? Kaj nima v resnici nikogar drugega na vsem božjem svetu? — Premisliti je treba, če ni vse to samo njena sebičnost — če nima bogve kakšnih postranskih namenov... Da, če se tako-le spominjam, — kakšni so bili tisti večeri! Ona s svojimi sentimentalnimi, nedolžnimi očmi, s svojim lepim, boječim smehljajem... To je tista roža, — polovica listov je že odpala in drugi so dobili polagoma zoperno rjavo barvo... Ne, nikakor ne, — jaz ne čutim, da bi bil napravil kaj slabega... Če niso bile moje prislege resnične, to ni nič pregrešnega in nenavadnega; take prislege že od nekdaj ne prihajajo iz srca...

Tu so listi mojih prijateljev... Nekateri so pisani mojstersko; človek bi mislil, da so odkrili pred mano vso svojo dušo. Jaz tega ne verjamem. A jako prijetno je opazovati, kako mislijo ti ljudje o meni... Jaz se jim nisem lagal, — Bog ču-

Prvim podpredsednikom je bil od 192 oddanih glasov s 164 glasovi izvoljen dosedanji prvi podpredsednik dr. Ferjančič, drugim podpredsednikom s 151 od 167 oddanih glasov poslanec Lupul.

Po dovršeni volitvi vstane s sedeža predsednik dr. Fuchs in za njim cela zbornica, ter prične govoriti nekako tako-le:

Ni me zadela kmalu tako težka in bolesta naloga, kakor jo moram dovršiti danes, spominjati se namreč smrti naše presvetle cesarice. Gospoda moja! Zastopniki avstrijskih narodov s severa in juga, od vzhoda in zahoda sošli so se danes, da na dostojen način izrazijo čut globoke žalosti nad smrtjo naše cesarice, ki nam je bila odvzeta tako naglo po nepopisnem zločinu. Hud in težak udarec je zadel našega cesarja in vse njegove zveste narode ter napolnil nas vse, od nositelja krone, doli do najubožnejega moža v borni koči, z veliko žalostjo. Besede ne zadoščajo, da bi se dovolj zgražali nad nečloveškim dejanjem, katerega žrtev je bila naša cesarica, ravno tako pa tudi ne, da bi mogli izraziti čutila globokega sožalja in žalosti. S pokojno cesarico ni izgubil samo vladar svojo zvesto, udano družico, marveč tudi avstrijski narodi ljubeznjivo mater, vneto za najvišje idejale, katere življenje je bila nepretrgana vrsta dobrot, gospo, ki je sama kot britko izkušena mati posušila nebroj solza.

Toda ne samo globoka žalost za pokojno vladarico, marveč tudi odkrito sožalje za našega cesarja napolnuje naša srca, za vladarja, ki je moral prestati že toliko udarcev in je tudi to novo poskušnjo vsprejel z občudovanja vredno dušno močjo. Globoke žalosti za pokojno cesarico in iskrenega sočutja za našega ljubljene vladarja izrazimo iskreno željo vseh narodov Avstrije: Gospod Bog podeli naj našemu cesarju moč, da more v zaupanju na Boga in vdan v božjo voljo prenesti to hudo poskušnjo.

Položimo toraj na krsto pokojne cesarice nezvenljivi venec in vpletimo vanj dve dragoceni cvetki: Mir avstrijskih narodov in ljubezen do našega presvetlega vladarja.

V znamenje žalosti vzdignili ste se, gospodje moji, že s svojih sedežev. Dovolite mi še predlog, da se ta sožaljna izjava zabeleži v tesnopisnem zapisniku in pooblašča predsedstvo, da predloži izjavo presvetlemu cesarju.

Živahna pohvala in pritrjevanje je sledilo tem besedam. Predsednik v znamenje žalosti zaključil sejo in pove, da naznani prihodnjo sejo pismenim potom.

Moderni Jurij Doža.

Koncem srednjega in početkom novega veka je bila Ogerska silno oslabela. Kraljevska vlada ni imela nobenega ugleda, a plemstvo se je tako osililo, da je celo kralju kljubovalo. V tej svojej obesti ni poznalo nobenih mej. Ugodno življenje je smatralo svojim ciljem, a da si v to svrhu steče dovoljnih sredstev, tlačilo je svoje podložne na

grozen način. Ogerski kmetje so bili pravi tlačani a godilo se jim je huje nego krščanski raji pod turškim jarmom. Ne samo da je moral skrbeti za vse udobnosti svojega gospodarja ter se žrtvovati zanj z dušo in telesom, nego je moral zanj tudi prelivati kri, ker je ravno takrat Turčin že pritiskal na meje Ogerske.

Ko se je zbirala iznovič taka vojska proti Turkom, stopi njej na čelo Jurij Doža, a mesto da udari na Turke, napade domačo gospodo, ki jih je huje tlačila nego Turki. Strašen upor se vname po Erdelju, odkoder je zasegal že tudi na Ogersko. Vsi gradovi so bili pokončani, gospoda pregnana ali pobita in slavodobitno je obetal Jurij Doža osloboditev kmečkih robov. Toda zgodi se drugač. Ivan Zapolja, najmočnejši graščak na Ogerskem, je sprevidel veliko nevarnost, ki je zapretila celej Ogerski, zbere hitro čete ter udari na kmečko vojsko.

Razbil jo je in Jurja Doža vjel. Strašno kazen je pretrpel ta vodja kmetov. Posadili so ga na razbeljeni železni prestol, a na glavo mu postavili tudi razbeljeno železno krono. V groznih mukah je izdihnil nesrečni kmečki vojskovodja. Za kmeta so nastopili zdaj še huji časi. Graščaki niso imeli srca za svoje podložne, a Ogerska je tako oslabela, da je nekaj let kasneje njeno glavno mesto prišlo v roke turške, kjer je visel potem konjski rep celih 150 let. Grozne li osvete za krivice, ki so se godile pred tem na Ogerskem večini prebivavcev njenih.

In kaj vidimo dandanes na Ogerskem? Ponavlja se isti prizor glede ošabnosti in krivic, ki jih mora trpeti kmečki in delavski stan. Koliko je vendar denarja potrošila Ogerska, da se pokaže pred zunanjim svetom kot kulturna država, a zdaj se pokazuje pod tem velikim sijajem moderne kulture, največja mizerija, ki si jo moremo misliti v društvenih odnosih. Kmečkemu ljudstvu se je poprijela na Ogerskem zdvojnost radi velikega siromaštva, pa hiti vse v naročje socializmu, temu modernemu Doži, da ga oslobodi. Neuko ali zdvojno ljudstvo misli, da je to zadnje sredstvo, katero ga more rešiti bede in propasti. Vsa srednja in južna Ogerska je v rokah socialističnih agitatorjev, ki širijo svoje spise z nenavadno lokavostjo v zadnje koče bednega ljudstva. V teh spisih se jim obeta razdelitev velikih posestev na tak način, da dobi vsakdo še tudi mali kos zemlje, vsaj toliko, da bode mogel prehraniti svojo družino; dosedanjim manjim posestnikom pa se obetajo razne polajšave pri davkih. S takimi obljubami so ti agitatorji vznemirili posebno oni del prebivalstva, ki si je do zdaj zaslužil skoz leto na posestvih velikašev toliko, da je mogel, če tudi bedno preživiti se skoz zimo. Take zasluzbe je pa čimdalje vse manje, kajti na velikih posestvih se dandanes obdeluje zemlja in pospravljajo pridelki večidel s stroji, pa tako delavcu odpade še oni zaslužek, ki ga je dozdej imel. Vrh tega pa je bila kaj slaba letina ter niso potrebovali toliko delavcev niti so jih hoteli plačevati

jih vrstnikov, ne zapazim na sebi ničesar, kar bi me moglo poniževati. In družega ne zahtevam od sebe. Koder gazim jaz, tod gazijo tudi drugi, in kakor se vidi, počutimo se dobro...

Izpraznil sem bil skoro vso miznico. Na stolu poleg mene in na tleh je ležalo polno papirja. Nasmehnil sem se nehoté, kadar sem naletel na posebno krepek dokument svojega »povprečnega« življenja. Tako mi je prišla v roko številka nekega časnika, kjer sem se navduševal z vsem svojim ognjem za neko neumnost, ki me v resnici ni zanimala niti najmanj; a s svojo sveto srditostjo sem se hotel napraviti interesantnega, in posrečilo se mi je.

Vse dno predala je pokrivala pola papirja, že orumenelega in zamazanega... Razgrnil sem ga pred sabo. Obráz mrliča, — koščene poteze, polne utrujenosti in prestanega trpljenja; oči zatisnjene, lica upala in udrta; med sklenjenimi prsti rožni korec in sveče ob mrtvaškem odru.

To je bila moja mati... Papirji so mi zdrsnili iz rok in ugasnil sem svetilko... Zgrnite okrog mene globoke, nepredorne sence, da ne vidim in ne čutim več samega sebe, — da ne vidim strašne poti, po kateri sem dospel s ponosnimi koraki v ta zaduhli prepadi!

kakor druga leta. Vse to je prouzročilo, da je beda letos tako velika. Ali kakor je zdaj videti, je ta beda postala trajna; proletarijat se je tako pomnožil, da dosedanji zaslužek ni dostaten preživiti toliko ljudi, in da mora vsled tega nastopiti katastrofa.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. septembra.

Državni zbor imel je včeraj popoldne svojo prvo sejo v novem zasedanju. Spočetka je bilo določeno, da se v tej seji izrazi samo sožalje povodom smrti pokojne cesarice in se vrši volitev predsedstva še le danes, toda v zadnjem hipu se je sklenilo, da se izvrši oboje v prvi seji, ker so češki poslanci izrazili željo, da bi mesto srede in četrtka raje prebili doma torek in sredo radi praznika sv. Venceslava. Prihodnja seja vrši se toraj, seveda ako se politično obzorje dotlej popolno razjasni in vlada izve, pri čem da je, prihodnji četrtek, sicer pa pozneje, mogoče še le v ponedeljek. Vlada, oziroma grof Thun bo porabil te kratke počitnice v to, da najpreje trdno zvari sedanje večino, na katero se hoče, kakor je zatrdil posl. vitezu Jaworskemu, od sedaj nadalje vedno opirati. Največ preglavice mu bodo provzročali »nikdar ne zadovoljni« Slovenci in Hrvatje, toda nadja se, da se tudi ti umire. Potem bo pa jel božati levičarje ter jih rotiti, naj vsaj ne motijo parlamentarnih razprav. Današnji dan morda že pokaže, s kakim vspehom bo grof Thun dovršil svojo akcijo.

Baron Banffy o carjevem predlogu.

Ogerski ministerski predsednik baron Banffy odgovarjal je v včerajšnji seji ogerske poslanske zbornice na interpelacijo posl. Visontai-ja o stališču Avstro-Ogerske napram znanemu predlogu ruskega carja Nikolaja glede razoroženja. Baron Banffy je odgovoril nekako sledeče: Povedati moram, da je zunanji minister grof Goluhovski prevažno in plemenito idejo ruske vlade vsprejel z velikim zadovoljstvom in živahnim zanimanjem ter v tem smislu tudi odgovoril ruski vladi, da vlada avstrijskega cesarja najprisrčneje pozdravlja nameravano konferenco, da jo bode po možnosti podpirala ter ji ne bo provzročala nobenih ovir. Toliko se je dosedaj v tej zadevi že zgodilo. Ker me je pa interelant tudi vprašal, ali sem voljan podpirati prizadevanja zunanjega ministra, izjavljam tu javno, da popolnoma soglašam s prizadevanji zunanjega ministra ter jih, v kolikor sem po zakonu upravičen, v celem obsegu podpiram in le želim, da bi to akcijo spremljal najpopolnejši vspeh. — Interelant je bil s to izjavo popolno zadovoljen, posebno še, ker je dosegel, da se je vsaj jedna veleblast oficijelno izjavila o tako pomenljivi inicijativi ruskega carja. Vsi narodi, pravi govornik, tako tudi ogerski zdihuje pod težo militarizma. Dobro je torej vedeti, kako stališče zavzema vlada napram predlogu, ki meri na to, da se zmanjšajo bremena in zagotovi narodom mir. Temu pač ni potrebno pristaviti nič družega, nego željo, naj bi zavzele isto stališče vse evropske države in naj bi akcija imela tako popolen vspeh, kakoršnega žele vsi narodi.

Revizija Dreyfusove afere. Kar je bilo pri sedanjih razmerah v francoskih vladnih krogih pričakovati, se je zgodilo. Ministerski svet se je pod predsedstvom ministerskega predsednika Brissona opetovano posvetoval o Dreyfusovi zadevi ter dospel do prepričanja, da pri zadnjih obsodbah njegova krivda ni bila dovolj dokazana. Sklenil je toraj soglasno, da se pri kasacijskem dvoru prične nova preiskava proti Dreyfusu. Vodil jo bo pravosodni minister sam. Znano je bilo sicer dosedaj, da je v francoskem kabinetu večina članov vneto za zopetno revizijo, po katerem potu bi se na ta ali oni način pokazala Dreyfusova nedolžnost, toda zelo čudno je, da je bil ta sklep storjen soglasno. Mogoče je, da je na svoje tovariše s tako silo pritiskal načelnik Brisson, ali pa je na ministre toliko vplivala izjava v Londonu bivajočega bivšega francoskega majorja Esterhazyja v pariškem »Observeru«, kjer izjavlja, da je sam pisal znani bordereau na zahtevo polkovnika Sandherra. Ta je, prepričan o krivdi Dreyfusovi, skušal dobiti poleg moralnega tudi druge dokaze in jih je vsled tega falsifikoval. Da pa ta »izjava« ni po vsem resnična, pove Esterhazy sam, ki v nekem pismu na lastnika omenjenega lista od-

vaj! A znal sem razrediti svetlobo in temo tako fino, da je zasijal moj obraz v nekaki idealni luči... Koliko sem zaradi tega podležji od drugih? Ali se ne trudi vsakdo, da se kaže ljudem od najugodnejših strani? Naposled bi niti treba ne bilo, da bi prikrival svoje pege, ako bi bil svet malo bolj pošten. Toda če lahko verjamem ali neprevidno odkrijem svojo nagoto, — takoj pridejo farizeji s svojim hinavskim zgražanjem. Škodoval bi samo sebi in ne koristil nikomur; — čemu bi se kapriciral torej ravno jaz na takozvano resnicoljubnost?

Včasih pridejo celo trenotki, da se dvignem nad vsakdanjost. Ne morem reči, da je to moja posebna zasluga. Vsakogar obide včasih hrepenenje po onostranskem, breztelesnem. Razložek je samo ta, da se drugi ne zavedajo jasno tega svojega hrepenenja in da se jim torej ne zdi bog ve kako pomembno in zaslužno. Jaz med tem ne morem drugače, kot da oblečem vsak svoj čut, ki diši nekoliko po »vzvišenosti«, — v pisano obleko filozofičnih in poetičnih fraz ter ga predajem vsesplošnemu občudovanju kot nekaj novega in nenavadnega. Tako dela ves svet: treba je porabiti svojo zmožnost in spretnost, da donese kaj dobička.

Ako se ogledam tedaj natanko v zrcalu svo-

ločno protestuje, da se objavljajo take vesti brez njegovega dovoljenja, in izjavlja, da so vse neosnovane. Tu je zopet nekaj židovski maneuver in limanice, na katere se je najbrž ujel francoski kabinet. Značilno je tudi, da predsednika Faure ob tem času ni bilo v Parizu, marveč se je šele včeraj popoldne vrnil s potovanja.

Ultimatum na sultana. Brzjav nam je včeraj sporočil, da so štiri velesile, ki se posebno pečajo s pacifikacijo otoka, zopet »energično«
našle proti sultanu in njegovi vladi. Poslale so mu ultimatum, v katerem naznanjajo, da ne marajo nič več dolgo čakati na odgovor turške vlade in hočejo s silo primorati vladu v Carigradu, da ugodno zahtevam velesil. Ako se v najkrajšem, seveda določenem času ne ustreže njih želji, odpošljejo takoj vsaka svoje brodoge v Dardanele ali pa tudi dalje proti Carigradu. Zahteva se, kakor znano, od sultana, da odzove takoj s Krete vse svoje vojake in uradnike ter pritrdi imenovanju guvernerja. Zato pa zagotavljajo velesile sultana, da mu hočejo pustiti neomejeno pokroviteljstvo nad Kreto in skrbeti za varnost življenja in imetja turških podanikov. Najbrže sultan ne bo občutil preveč strahu, ko bo prebral ta ultimatum. Preveč je že navajen na taka pretilna pisma, da bi mu provzročala kako vznemirjenje. Odgovoril bo morda k večjemu, da je voljan izpolniti vse, kar se zahteva od njega, in da bo takoj odredil potrebne korake, toda ostalo bo najbrže le pri sami obljubi, dejanj pa najbrže ne bomo še tako kmalu videli.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. septembra.

(Političen položaj.) Ko so prišli poslanci slovenske krščanske narodne zveze v seji skupaj ter jeli pretresati položaj našega naroda, prišli so do istega zaključka, kakor nedavno vodstvo katoliške narodne stranke, da ni Slovincem od sedanje večine in od sedanje vlade ničesar pričakovati. Ali bodo tudi izvajali naravno posledico iz tega ter hrbet obrnili onim, ki jih nočejo poznati, tega ne vemo, ker za to treba brezozirne odločnosti, katere se pa človek tako rad otrese, ako kaj časa stopa po deskah parlamentarnega življenja. — Z zadovoljstvom konstatujemo, da ista misel glede skrajno neugodnega položaja vodi vse slovenske liste in celo »Slovenski Narod«, ki je še 22. t. mes. imenoval našo zahtevo po opoziciji absurdno, piše dne 26. t. m., torej štiri dni pozneje: »Pooblaščenici slovenskih in hrvatskih poslancev so imeli z grofom Thunom in s finančnim ministrom Kaizlom že več posvetovanj. Od izida teh posvetovanj je odvisno, ostanejo li slovenski in hrvatski poslanci še nadalje v večini ali pa jo zapuste, v katerem slučaju bi nastal popoln debacle.«
Mi smo istega mnenja, zahtevamo pa, da se poslanci ne zadovoljijo s praznimi obljubami in da po vladnih dejanjih vravnajo svoje postopanje.

(Koncesija?) Včeraj smo dobili poročilo, da je svetniški tajnik g. dr. Janko Babnik pozvan v pravosodno ministerstvo. Veselilo nas bi, če je to res. Tak poziv je vedno nekaj častnega ter navadno pričuje, da se spoštujejo vrline tistega, kogar zadene. Dr. Babnik je izboren kakor jurist in možatega značaja kakor Slovenec. Prav je torej, da pride v izvoljenejši krogi, kjer bode tudi gotovo delal čast svojemu slovenskemu imenu. Zakaj pa ravno zdaj in zakaj ne prej? To vprašanje se danes vsiljuje vsem, katerim je nekoliko bolj znan način, kako da se kdo povzpne v ministerstvo. Javna tajnost je tudi, da že več let se imenuje dr. Babnikovo ime, kadar je bilo vprašanje, koga izmed Slovincem bi bilo priporočati za uradnika v justičnem ministerstvu. Kar zdaj pa je počilo, da je dr. Babnik pozvan, čeprav se nahaja na potovanju po Dolenjskem kakor pisarniški instruktor? To je sumljivo, tako nepričakovano poziv je v zvezi z nameravano opozicijo Slovincem, je njena posledica, je — koncesija, kali? To znabiti »vleče«
kakega političnega kalina, ne pa naroda, katerega bi vodili zreli poslanci. Pa pri nas je vse mogoče in mogoče je tudi, da bi se s kakim takim častnim pozivom hvalili in opravičevali pred volilci. Že danes pa rečemo, da nas noben poslanec s takimi in enakimi »pridobitvami«
ne bo imponiral. Niti omeniti nam ne sme kaj takega v svojem »poročilu«
! S tem, da

nam kakega rojaka v ministerstvo pokličejo, ni v današnjih časih za narodne težnje čisto nič pridobljenega, posebno, če ne vemo, kakšen referat se mu izroči, ako se bi mu sploh prepustilo kaj samostalnega dela. V pravosodnem ministerstvu je pač za nas Slovence personalni referat važen — bil. Vemo, kako je baron Pražak vkrotil vso opozicijo proti jezikovnim naredbam s tem, da je kolikor mogoče v slovenskih in mešanih krajih po Štajerskem nastavljal Slovence. Tako se je tudi zgodilo, da so notarji na Spodnjem Štajerskem dobili večino zbornice v roke. Tedaj je bil v ministerstvu sedanji predsednik ljubljanskega dež. sodišča, g. Levičnik, katerega so nemški sodnijski uradniki, z Waserjem na čelu, besno napadali, podtikajoč mu, da je on vodil geometrijo imenovanja Slovincem v korist. Ti napadi so bili neopravičeni, kajti baron Pražak je sam vedel, kaj ima storiti kot pravičen minister, in se je samo znabiti v nekaterih slučajih informoval pri g. Levičniku. Da ta ni imel odločilnega vpliva, se je koj pokazalo, ko je namesto Pražaka nastopil grof Schönborn l. 1888. Vkljub g. Levičniku delal je Schönborn po svoje in, oprt na Waserjeve predloge, začel je, da se poslužimo izraza, ki je zopet »en voc«, Štajersko »evaknirati«
slovenskih justičnih uradnikov in notarjev. Med tem je »evakniral«
tudi ministerstvo od g. Levičnika. Poglavitno pa je, da je Schönborn ostal svojemu načelu zvest ves čas svojega ministirovanja, da je po tem načelu slovenske uradnike iz Spodnjega Štajerja izrival in jih nadomeščal z uradniki, ki so slovensčino le lomili, zato pa bili jeklenega protislovenskega prepričanja. Česar on ni dosegel, to je korenito opravil Gleispach in zdaj — skoro do zadnjega — dokončal minister Ruber. Kar se je v zadnjih desetih letih v Spodnjem Štajerju — o Koroškem niti ne govorimo! — pokvarilo, to se v dvajsetih in tridesetih letih popraviti ne da. Tisti, ki se škandalizujejo nad »zadnjimi«
imenovanji, naj bi bili, ko so videli in sami pripoznali, da se »evakniranje«
čisto resno hoče nadaljevati, rajši poprej in sicer za časa uprli se takemu početju. Poprej kimanje, zdaj zabavljanje, to ne gre, to ne »vleče«
! Pri takem položaju, kakoršen se je na Koroškem in Štajerskem sistematično ustvaril, se pa tudi ne moremo dati potolažiti z avancementom domačina, ki itak nam v ministerstvu ne more ničesar priboriti. Za zboljšanje naših narodnih razmer treba vse drugačnih, stalnih pogojev. Za pesek naše oči niso več!

(Birna) bo dne 23. oktobra v Kranju, 25. v Predosljah in 26. v Velesovem.

(Umrl) je gospod Ignacij Mali, duhovnik v pokoju v Ribnem, danes po daljši bolezni. Pokop bo v četrtek ob 10. uri. Rojen je bil leta 1833. R. I. P.

(Dar.) Cesar je podaril gasilnemu društvu v Šmartnem pod Šmarno goro v podporo 80 gld.

(Državna gimnazija v Novem Mestu) šteje v letošnjem šolskem letu 232 učencev.

(Izložba domačega sadja.) Zbirko sadja iz gorjanske občine pri Bledu, katerega se je nameravala s posredovanjem c. kr. kmetijske družbe poslati na dunajsko jubilejsko razstavo, videti je deloma v izložbi trgovca Praunseis-a na Mestnem trgu. Izloženo sadje dela v resnici vso čast gorjanskim sadjarjem in vzbuja po pravici pozornost občinstva. Zastopane so hruške in jabolka jesenskih in zimskih vrst, zlasti maslenke, ropotači, pisani kardinal, razni kosmači in parmene itd. Jako zanimiva je skupina krasnih antonovk, katerim so s pomočjo solne »vitrobe«
in sence neizbrisljivo vtisnjeni napisi: »F. J. I.«
»Bog živi!«
»Na zdar!«
— Sadje je na prodaj in se sprejemajo tudi naročila.

(Spominek presvete Trojice.) ki stoji na prostoru pred staro bolnico in je veliko trpel vsled potresa, so vender edenkrat pričeli popravljati. Veseli nas to tembolj, ker se je od neke vplivne strani zelo delalo na to, da se ta spominek odstrani s tega prostora.

(Služba.) Pri deželnem stavbinskem uradu v Ljubljani je razpisana služba stavbinskega adjunkta z letno plačo 900 gld., z aktivitetno doklado 150 gl. in s pravico do dveh petletnic po 100 gl. Prošnje so vložiti do 25. oktobra t. l. pri deželnem odboru.

(Čevljarska in krojaška zadruga.) V soboto zvečer vršil se je osnovalni shod čevljarske in

krojaške zadruge. Vdeležilo se ga je več obrtnikov obeh vrst, odobril se je načrt pravil, ki se predlože v vregistrovanje, in izvolil naslednji začasni odbor: Jeločnik Fr., Pavšner Fr., Šavli Andrej, Jerina Val., Medic Fr. in Kovač Fr.

(Izložba grozdja v Zagrebu.) Dne 29. in 30. septembra in 1. in 2. oktobra t. l. bo v prostorih hrvatskega slavonskega gospodarskega društva v Zagrebu na vseučiliščnem trgu izložba grozdja. Mej izložbo se vrši izlet v vinograde zagrebske okolice in na državno posestvo Božjakovino.

(V Celovcu) oktobra meseca otvori »družba Gabelsbergovih stenografov«
brezplačni kurz za poučevanje v brzopisju.

(Baron Rokitsky) je hotel na pokopališču govoriti ob pogrebu nekega »bauernbundlarja«. Župnik mu je to prepovedal. Rokitsky ga je tožil zaradi razžaljenja, a je pred obravnavo tožbo opustil. Iz tega se vidi, da se dajo tudi nemškim kričarjem zamašiti usta, če se jim kdo brez pogojno ne uda.

(Strašna nesreča) se je zgodila te dni na nekem parniku na genškem jezeru. Od stroja sem se zasliši obupen klic. Prestrašeni potniki vidijo, da je kurjač Bocchis padel med kolesa strojeva, katera so ga potegnili med svoje zobovje in ga zmečkala, predno je bilo mogoče stroj ustaviti. Privlekli so iz stroja samo zmečkane krvave kose mesa. Nesrečnež je zapustil vdovo s tremi sinovi.

(Potopljen parnik.) Pri mestu Bergen na norveškem obrežju se je potopil parnik »Christiana«, jedna najlepših ladij. Trčil je ob skalo, voda je začela prodirati vanj. Kapitan je, opazivši nesrečo, zavozil v neki plitvi fjord. Do vrata bredeč v vodi so se rešili potniki, ladija je šla čisto narazen.

(V denarnih stiskah) je, kakor vedno, zopet sedaj srbski razkralj Milan. Več pariških oderuhov ga ima v krempljih in treba bo par milijonov frankov, da se jih odkriža. — Milan hoče seveda svoje dolgove poravnati na račun Srbije. Uboga Srbija, ki se ne otrese tega zloduha.

(Obešena.) V Dolnji Tuzli v Bosni je rabelj Seyfried dne 24. t. m. usmrtil mohamedanko Sačo Tahirović, ki je s pomočjo svojega sina Osmana spečemu možu preklala glavo in ga potem v hlevu zakopala.

(Samomori.) Zagrebški »Obzor«
toži, da se na Hrvaškem silno množe samomori, ter predlaga, da naj listi ne prijavljajo poročil o samomorih, češ, da ta zapeljujejo mlade ljudi k posnemanju. — Poročila pač niso kriva, ampak raščoča nravna propalost je vzrok tega žalostnega pojava.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj, 27. septembra. Slovanska krščansko-narodna zveza je imela včeraj dolgo sejo o političnem položaju, katero je danes od 11.—2. ure nadaljevala; do sklepa še ni prišlo. Mej poslanci vlada obča nezadovoljnost. Nekateri člani kluba so mnenja, da klub še enkrat označi vse svoje zahteve v seji parlamentarne komisije desnice, katera naj jih predloži vladi, ki naj potem nanje odgovori z da ali ne.

Dunaj, 27. septembra. Položaj v slovenski krščansko-narodni zvezi je jako kritičen. Katoliško-narodni poslanci slovenski zahtevajo energično, da izstopi zveza iz vladne večine, njim nasproti trdijo drugi, da ni sedaj pravi trenutek za ta korak. Danes se ni sklenilo nič definitivnega, posvetovanje se nadaljuje jutri. V obče vlada velika nezadovoljnost z vlado.

Dunaj, 27. septembra. Poslanca Povše in dr. Krek ter načelnik »gospodarske zveze«
dr. Šusteršič bili so danes pri ministerskem predsedniku grofu Thunu v zavdevi primorskih posojilnic.

Dunaj, 27. septembra. Slovanska kršč.-narodna zveza stavila bo več nujnih predlogov, mej drugimi tudi predlog za zboljšanje plač uradniškim služabnikom.

Dunaj, 27. septembra. Ministri dr. Bärnreiter, Kaizl, Jendrzejewicz in Kast so imenovani tajniki svetniki.

Dunaj, 27. septembra. Iz krogov leve se poroča, da sta v celi nemški naci-

jonalni stranki le dva poslanca za obstrukcijo.

Dunaj, 27. septembra. V votivni cerkvi je opravil danes prelat Marschall črno sv. mašo za pokojno cesarico. Državni poslanci so se v obilnem številu vdeležili službe božje. Navzoči so bili tudi vsi ministri in več nadvojvod.

Dunaj, 27. septembra. Gospodska zbornica je imela svojo prvo sejo včeraj popoldne ob polu peti uri. Otvoril jo je ministerski predsednik, potem pa se je predsednik knez Windisch-Graetz v toplih besedah spominjal pokojne cesarice ter si izprosil pooblaščenja, da sme predsedstvo cesarju izraziti čutila sožalja in udanosti. Prihodnja seja je danes popoldne ob 1. uri. Na dnevnem redu so volitve zapisnikarjev ter raznih stalnih odsekov.

Dunaj, 27. septembra. Cesar podal se je danes s posebnim vlakom v Wallsee na obisk nadvojvode Franca Salvatorja.

Bern, 27. septembra. Posl. grof Kuefstein je doposlal švicarskemu zveznemu svetu po naročilu cesarjevem zelo pristržno zahvalo za dokaze sočutja povodom smrti cesarice Elizabete.

Madrid, 27. septembra. Člani mirovne komisije so se podali včeraj v Pariz.

Madrid, 27. septembra. V uradnih krogih prevladuje mnenje, da bodo ameriške čete še pred pretekom treh mesecev ostavile Kubo.

Carigrad, 27. septembra. Včeraj so se sošli poslanci štirih velesil k prvemu posvetovanju o rešitvi krečanskega vprašanja.

Atene, 27. septembra. Ako se sultan ne ukloni in ne odpokliče svojih vojakov s Krete, imajo admirali ukaz, da jih s silo preženejo.

Pariz, 27. septembra. Rochefort piše v „Intransigeantu“, da je on z dvema tovarišema ponudil Esterhazyju 300 frankov mesečne pokojnine, a je ni hotel vsprejeti in je odpotoval v London. Rochefort vprašuje nadalje, s čim je poplačal potne stroške, ko ni imel nobenih virov dohodkov.

Pariz, 27. septembra. Povodom razgovora v ministerskem svetu o Dreyfusovi aferi se je vnela zelo živahna debata. Najdalje sta se ustavljala reviziji Sarrien in poljedelski minister Viger, ki je najstrastneje pobijal Brissonove nazore. Slednjič se je udal, vender se meni, da bo odstopil.

Ferrol, 27. septembra. Pri predgorju Vilano je vsled goste megle trčil parnik „Kartagena“ ob angleško ladijo „Rophena“, ki se je potopila. Utonilo je 15 mornarjev, le kapitan in jeden mornar sta se rešila. „Kartagena“ je le nekoliko poškodovana.

London, 27. septembra. „Daily News“ objavlja brzojavko Esterhazyja na lastnika lista „Observer“, v kateri protestuje proti objavljenju izjave brez njegovega dovoljenja in izjavlja, da so vse take izjave neosnovane.

London, 27. septembra. Iz Pekinga poročajo, da je cesar nevarno obolel in bo najbrže kmalu umrl (!). — Poslanik Noel je brzojavno zahteval, da mu dpošljejo 2000 vojakov.

Umrli so:

25. septembra. Ludovik Wölfling, trgovec, 42 let, Krojaške ulice 1, omehčanje možgan.
26. septembra. Jožefa Potokar, mestna uboga, 76½ leta, Karlovska cesta 7, vsled raka v želodecu.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
26	9 zvečer	736,3	14,8	sr. jzah.	oblačno	
27	7. jutraj	736,8	12,1	sr. jvzh.	oblačno	0,0
	2. popol.	736,0	13,7	sr. jug	„	

Srednja včerašnja temperatura 13,3°, za 0,1° pod normalom.

676 1-1

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš preljubljeni brat, gospod

Nande Kummer

gostilničar

sinoči ob 8. uri po kratki in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 64. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v sredo, 28. t. m., ob 4. uri popoldne.

Sv. maše za dušnice se bodo brale v tukajšnji farni cerkvi in v Stari Loki.

Nepozabnega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

V Kranju, dne 27. septembra 1898.

Žalujoči bratje in sestre.

Venci se na željo pokojnega hvaležno odklanjajo.

677 1-1

Josip Močnik, lekarnar v Kamniku, naznanja v svojem in svojih otrok imenu prežalostno vest, da je vsegamogočni Bog danes ponoči poklical k Sebi najmlajšega čez vse ljubljenega sinčka

Jankota

v starosti sedmih let.

Pogreb nepozabnega bo v sredo, 28. t. m., ob 4. uri popoldne.

V Kamniku, dne 27. septembra 1898.

Mesto vsacega posebnega naznanila.

Kot kuharica

669 3-1

želim stopiti v službo v kako župnišče.

Ana Šweiger

v Ljubljani, Rimska cesta št. 2, III. nadstropje.

Kinematograf

v steklenem salonu kazine

663 6 (vhod skozi vrt)

Danes in vsak dan ob 5., 6., 7., 8. in 9. zv.

V soboto in nedeljo tudi ob 10., 11. in 12. uri dop. in ob 4. uri popoldne

izredne predstave.

Podobe so velike 30 metrov.

Vstopnina 20 kr. Otroci in vojaki do narednika 10 kr. — Vsi sedeži so prosti.

Dobro izurjen

organist

(cecilijanec), tudi mežnar, z dobrimi spričevali išče službe. Zmožen je tudi uradovati v kaki pisarni. — Naslov pové iz prijaznosti upravnistvo »Slovenca«.

670 2-1

V Polhovem Gradcu v Srednji vasi hiš. št. 2 je v lepem kraju

arondirano posestvo

čez 41 oralov, med temi 28 oralov gozda, v precej dobrem stanu, iz proste roke na prodaj.

Kdor želi to kupiti, naj se pri gospodarju oglasi; če se pa noben kupec ne oglasi, bo na drobno razprodano.

672 3-1

„Pot do sreče pelje tudi skoz želodec“.

Tako pravi star pregovor. Ni je pridne gospodinje in gospodarja, kateri bi ne sedel počivaje pri mizi veselé se dobrega kosila ali dobre večerje. A kaj pomaga riž na juhi, če ni dober, ali piti kavo, ako je slaba itd. Časih pridejo gosti v hišo, ali se praznuje kaj družega. Takrat je prva stvar za gospodinjjo ali gospodarja, skrbeti za dobro urejeno mizo, sploh: za izvrstno postrežbo.

Česa je pa treba, da se to doseže?

Treba je, da si vsaka hiša preskrbi dobre kave, riža, olja, sira, čokolade itd. itd., da pri vsaki priliki ima takoj na razpolago, česar je za kuhinjo treba. Zato priporočam najtopleje svojo slovensko tvrdko

France Mirt v Trstu,

zaloga kolonijalnega blaga, južnega sadja, olja in družih jestvin,

kot pošteno domačo trgovino, katera razpošilja poštné zavitke (5 klg.), kakor tudi zaboje po železnici (najmanj 30 klg. raznega blaga) franco zaboja in voznjine po najugodnejših cenah.

Zagotavljam najpaznejo postrežbo. — Jako obširen cenik je na razpolago.

611 4-4

Fr. Mirt, trgovec.

Gostilna

se daje v najem

oziroma na račun, na deželi jedno uro od Ljubljane pri veliki tovarni, v novi hiši z lepimi prostori, vrtom in ledenico.

Več o tem pové upravnistvo »Slovenca“.

Voznje karte in tovorni listi

AMERIKO.

312 8 Kraljevi belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijonovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno

koncesijonovana potovalna pisarna

E. Schmarda

v Ljubljani, Marije Terezije cesta šte. 4, pritličje na levo.

362 25-15

Dunajska borza.

Dne 27. septembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 » 65 »
Avstrijska zlata renta 4%	120 » 85 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 » 95 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 80 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	98 » — »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	904 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	353 » 15 »
London vista	120 » 15 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 85 »
20 mark	11 » 77 »
20 frankov (napoleonor)	9 » 53½ »
Italijanski bankovci	44 » 05 »
C. kr. cekini	4 » 68 »

Dne 26. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 » 75 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 » — »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron.	99 » 35 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 » 50 »
Dunavske vravnave srečke 5%	131 » — »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 » 50 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 50 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 » 30 »
Priporitne obveznice državne železnice	— » — »
» » južne železnice 3%	179 » — »
» » južne železnice 5%	126 » 99 »
» » dolenskih železnice 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 30 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 » 25 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	82 » — »
St. Genois srečke, 40 gld.	80 » 20 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	22 » 50 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 » 75 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3380 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	430 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	74 » — »
Splošna avstrijska stavbinska družba	109 » 50 »
Montanska družba avstr. plan.	166 » 55 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 25 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestal sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.